

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

20 oktober 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUUR, LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID
EN RUIMTELIJKE ORDENING EN ONROEREND ERFGOED

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de integrale milieuvoorwaarden	1
Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Crevits tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de recente onderhandelingen met Recytyre over de inzameling van afvalbanden op containerparken	3

Waarnemend voorzitter: de heer Frans Wymeersch, ondervoorzitter

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de integrale milieuvoorwaarden

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de integrale milieuvoorwaarden hadden tot doel een vereenvoudiging in te voeren in de milieuwetgeving. Deze milieuwetgeving uit Vlarem II is een zeer ingewikkelde wetgeving die voor veel bedrijven een struikelblok vormt. De integrale voorwaarden delen bedrijven in per groep en leggen op die manier dezelfde milieuvoorwaarden op. Het is tevens ook de bedoeling van het decreet om klasse 2- en klasse 3-bedrijven vrij te stellen van de milieuvergunningsplicht.

De integrale milieuvoorwaarden werden nog steeds niet uitgewerkt. Wel werd gestart met een tweetal pilootprojecten: een pakket voor houtverwerkingsbedrijven en een voor inrichtingen voor motorvoertuigen. Voor de inrichting voor motorvoertuigen werd inmiddels een brochure uitgewerkt die naar alle garages en carrosserieën zal worden opgestuurd. De pilootprojecten tonen nog veel knelpunten en er zullen nog heel wat moeilijkheden moeten worden overwonnen vooraleer we over een echte vereenvoudiging voor de bedrijfswereld kunnen spreken.

Zo zouden bedrijven nog steeds geen zekerheid hebben of zij nu wel of niet onder de integrale milieuvoorwaarden vallen of onder de Vlarem II-wetgeving. Bovendien hebben zij eveneens een probleem met de overgangsregeling voor bedrijven. Daarbij komt nog dat als een bedrijf zijn activiteiten zou uitbreiden, het opnieuw onder de Vlarem II-wetgeving kan vallen, wat het ondernemen belemmert. Er moet duidelijk zeer dringend aan de knelpunten worden gewerkt om geen rechtsonzekerheid te creëren bij die bedrijven die reeds onder het pilootproject vallen.

Mijnheer de minister, kunt u mij meedelen of er reeds een eerste evaluatie werd gemaakt over de pilootprojecten? Wat zijn de bevindingen? Werden

reeds aanvullende maatregelen genomen om tegemoet te komen aan de eerste grote knelpunten? Op welke manier wordt gecommuniceerd met de betrokken sectoren? Wanneer zal er werk worden gemaakt van de indeling en het opstellen van integrale milieuvoorwaarden voor andere sectoren?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, mevrouw Van den Eynde, deze materie ligt mij zeer na aan het hart. In mijn vorig leven was ik al een grote voorstander van en vragende partij voor de integrale milieuvoorwaarden. De vorige regering is daarop ingegaan. Ik blijf erbij dat zeker voor de KMO's de milieuvoorwaarden op zo'n manier moeten worden ingericht en opgelegd dat ze zo weinig mogelijk administratieve rompslomp meebrengen.

Uit de inmiddels gedane evaluatie, alsook uit het gezamenlijke advies van SERV en MiNa-Raad van 11 mei 2005, is duidelijk gebleken dat de decretale bepalingen die onder initiatief van mijn voorganger tot stand zijn gekomen, juridische tekortkomingen vertonen en/of het tegendeel zijn van de beoogde vereenvoudiging. Dat gebeurt zelfs in die mate dat het decreet niet kan worden uitgevoerd zonder voorafgaande substantiële aanpassingen.

Verder zeggen de deskundigen in een hoorzitting van de SERV dat we een meer adequate oplossing kunnen bekomen door een Vlarem-wijziging door te voeren. Dat is de stand van zaken.

De vereenvoudiging voor de KMO's moet er zeker komen. Ik heb mij daartoe geëngageerd. Ik heb de afdeling Milieuvergunningen opdracht gegeven een voorontwerp uit te werken. Dit voorontwerp is nu klaar en wordt eerstdaags besproken. Met dit voorontwerp wordt het stelsel van integrale milieuvoorwaarden volledig geïntegreerd in de Vlarem-reglementering waardoor geen van de vroeger geciteerde knelpunten of tekortkomingen nog opduiken. Ik zit daar met een niet onaardig probleem, maar we pakken het aan.

De studieopdracht die hier vroeger over is opgezet, omvatte ook een doelgroepenoverleg met de betrokken sectoren en federaties. Deze doelgroepen zijn

nauw betrokken geweest bij de vroegere uitvoering. Het is evident dat we hen opnieuw betrekken bij het voorontwerp dat de afdeling Milieuvergunningen heeft uitgewerkt en het doelgroepenoverleg voortzetten. In die mate dat het door mijn administratie uitgewerkt voorontwerp een oplossing biedt, kan het zonder veel problemen naar andere sectoren worden uitgebreid. Ik druk me in dit verband bewust zeer voorzichtig uit.

Dat is de stand van zaken. Ik zou graag al wat verder staan, maar ik wil ook niet te veel risico's lopen. Ik wil niet het verwijt krijgen dat ik de zaken nog ingewikkelder heb gemaakt of dat de regeling omwille van bepaalde decretale tekortkomingen juridisch niet volledig sluitend blijkt. Daarom hebben we een alternatief ontwikkeld.

De integrale milieuvoorwaarden komen er, en moeten een vereenvoudiging van de milieuvergunningsplicht inhouden. Ik hoop dat het op korte termijn duidelijk zal worden hoe we die integrale milieuvoorwaarden precies willen invoeren.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Het kan uiteraard niet de bedoeling zijn de milieuwetgeving nog ingewikkelder te maken. Ik vraag me enkel af of de geplande wijzigingen van de Vlarem-regelgeving tot de invoering van de integrale milieuvoorwaarden zal leiden. De integrale milieuvoorwaarden zijn nu apart geregeld. Het is me niet duidelijk of de integrale voorwaarden in het plan van de minister zullen wegvallen, om daarna opnieuw in de Vlarem-regelgeving te worden opgenomen. Het Vlarem is alleszins een moeilijk en ondoorzichtig kluwen, waarin niet alles even gemakkelijk terug te vinden is. Het is onze bedoeling een doorzichtige regelgeving in het leven te roepen. Ik vrees dat we dit doel enigszins zullen voorbijgeschieten.

Minister Kris Peeters: Als dit het resultaat van de alternatieve regeling zou blijken, komt die regeling er gewoonweg niet. Ik onderschrijf de waardevolle doelstelling van de vorige Vlaamse Regering. Het Vlaams Parlement is die doelstelling trouwens ook bijgetreden. Het eindresultaat moet een vereenvoudiging voor de kleine en de grote ondernemingen zijn.

In een vorig leven heb ik de integrale milieuvoorwaarden zelf verdedigd. Ik heb in dit verband herhaaldelijk naar Nederland verwezen. Er zijn evenwel,

zoals ik daarnet al heb gezegd, een aantal juridische en andere tekortkomingen.

Ik wil een goede oplossing vinden, want ik wil nadien niet het verwijt krijgen dat mijn regeling tot het tegenovergestelde van een vereenvoudiging heeft geleid. Dit zou me door een welbepaalde organisatie zeer zwaar worden aangerekend. Ik wil dit dan ook te allen prijze vermijden. Zodra we het voorontwerp grondig hebben kunnen bekijken, zullen we hierop terugkomen.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de minister, ik heb uw antwoord vergeleken met het antwoord dat u in juni 2005 op mijn vraag om uitleg hebt gegeven. Ik stel vast dat uw huidig antwoord weinig nieuwe elementen bevat.

In de adviezen van de SERV en van de MiNa-Raad worden een aantal pijnpunten naar voren geschoven. We moeten de zaak evenwel een stuk genuanceerder bekijken. Volgens mij is de organisatie waarvan u ondertussen wat meer afstand hebt genomen nog steeds een fel pleitbezorger van de integrale milieuvoorwaarden en van de decretale onderbouw die hieraan is gegeven.

Mits een aantal beperkte aanpassingen, lijken de integrale milieuvoorwaarden me haalbaar. Een scheiding tussen het decreet betreffende de milieuvergunningen en het decreet betreffende de integrale milieuvoorwaarden moet het mogelijk maken dit op korte termijn door te voeren.

Ik heb eigenlijk een *déjà vu*. Ik herinner me dat destijds binnen de administratie en binnen de doelgroepen ook al twee visies leefden. Volgens sommigen moest een decretale basis worden gecreëerd die los van het Vlarem staat. Volgens anderen moest deze decretale basis binnen het Vlarem worden gecreëerd. Blijkbaar heeft deze laatste visie de overhand gehaald en worden de integrale milieuvoorwaarden nu weer aan het Vlarem verbonden. Persoonlijk vind ik dit niet de beste oplossing. De geplande maatregelen vormen pakketten die ondertussen al een jaar op uitvoering liggen te wachten. De Vlaamse Regering zou de nodige uitvoeringsbesluiten moeten uitvaardigen. Dit zou een belangrijk signaal zijn.

Mijnheer de minister, ik zou ook nog een ander punt inzake de vereenvoudiging willen aanraken. In juni 2005 hebt u verklaard dat u een heleboel aangiftes,

waaronder de aangifte van de heffing op het waterverbruik, in het integraal milieujarverslag wilde integreren. In de nieuwsbrief van Milieuinfo van vorige week stond evenwel te lezen dat de opname van al die heffingen in het milieujarverslag blijkbaar toch niet doorgaat. Kunt u mij, indien dit bericht zou kloppen, zeggen waarom u die beslissing hebt genomen?

Minister Kris Peeters: Vorig jaar is een grote reorganisatie in ons waterlandschap doorgevoerd. Aangezien ik geen bijkomend probleem wil creëren, wil ik dit landschap eerst even tot rust laten komen. Ik wil het beschikbare landschap een jaartje de tijd geven om de reorganisatie te laten bezinken. Ik wil geen problemen met betrekking tot de inning of de opvolging creëren. Op basis van die pragmatische overweging ben ik ingegaan op de vraag om de door de heer Daems aangehaalde integratie van heffingen met een jaar uit te stellen. Door te snel te willen gaan, zou ik een bijkomend probleem kunnen creëren. Een goede minister gaat in op de opmerkingen en de vragen van zijn administratie.

Ik ken de adviezen van de SERV over de integrale milieuvorwaarden. De SERV hanteert steeds een bepaalde terminologie. De heer Daems heeft gelijk dat we dit allemaal wat moeten nuanceren.

Jammer genoeg zijn er een aantal decretale tekortkomingen. We kunnen die tekortkomingen niet zonder meer onder het tapijt vegen. Daarom heeft de administratie de twee benaderingswijzen naast elkaar gelegd. Tijdens de vorige legislatuur was dat ook al het geval. Het advies van de SERV en de MiNa-Raad bevat een bijkomend probleem dat moet worden opgelost. Als men me kan aantonen dat het andere concept beter is of ervoor kan zorgen dat die vereenvoudiging sneller wordt doorgevoerd, dan is het voor mij goed. Ofwel komen de integrale milieuvorwaarden er, ofwel komt er iets anders dat dan wel minstens even goed is. Ik word daarover geregeld aangesproken, en ik zal er alles aan doen om dat zo snel mogelijk rond te krijgen.

De heer Erik Matthijs: Ik wil eraan herinneren dat hierover vorig jaar een studiedag werd georganiseerd in het Vlaams Parlementsgebouw. Daar namen een Nederlandse hoogleraar en een juristenbureau aan deel. Toen bleek al duidelijk dat het moeilijk is om dat voorstel in de praktijk te brengen.

De heer Rudi Daems: De wettelijke basis van de integralevoorwaardenpakketten in Nederland is vrij een-

voudig. Dat lijkt me niet onoverkomelijk. Het werk kruipt vooral in het uitwerken van de voorwaardenpakketten. Dat moet gebeuren op basis van de screening van elke sector. De garages en de schrijnwerkerssector zijn al gescreend, laten we daarmee doorgaan. Zo kunnen we elke sector een boekje van een vijftigtal bladzijden bezorgen waarin de voorwaarden mooi op een rijtje staan. Het kan immers niet dat iemand de tweeduizend bladzijden van Vlaamrem moet doorploegen om te weten wat hij moet doen. Dat laatste zou de KMO's voor onoverkomelijke problemen stellen.

De heer Erik Matthijs: Toch bleek op die studiedag dat dit moeilijk te realiseren is. Dat leert de praktijk in Nederland.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Crevits tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de recente onderhandelingen met Recytyre over de inzameling van afvalbanden op containerparken

De voorzitter: Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de voorbije weken hebben de OVAM, VVSG en Recytyre onderhandelingen gevoerd over de samenwerkingsmodaliteiten tussen de gemeenten en intercommunales enerzijds en Recytyre anderzijds voor de aanvaarding van afvalbanden op containerparken. Sedert 1 juli 1999 geldt voor de eindverkoper van afvalbanden een aanvaardingsplicht. Toch aanvaarden veel containerparken nog altijd afvalbanden. Tijdens de onderhandelingen is geen akkoord bereikt over een vergoeding voor de directe kosten van de gemeenten voor de inzameling van banden op containerparken, alhoewel de milieubeleidsvereenkomst over afvalbanden dit uitdrukkelijk bepaalt.

In de milieubeleidsvereenkomst staat dat de directe kosten verbonden aan de inzameling bij containerparken en de verwerking van de afvalbanden moeten worden vergoed. De overeenkomst regelt onder meer de praktische modaliteiten van de ophaling met het oog op de verwerking. Inzake financiering moeten enkel de directe kosten verbonden aan de inzameling bij de containerparken en de verwerking van

de afvalbanden door het beheersorganisme worden gedragen.

Er is geen akkoord bereikt omdat Recytyre slechts een gedeelte van de kosten voor inzameling van afvalbanden in containerparken wil vergoeden. In een brief laat Recytyre weten dat het bedrijf een vergoeding toekent van 35 euro per ton ingezamelde afvalbanden. Volgens een kostprijsberekening van de VVSG dekt deze vergoeding de directe kosten van de ophaling niet. Het verschil tussen de voorgestelde vergoeding en de werkelijke kost voor de inzameling van afvalbanden bedraagt ongeveer 1,7 euro per band.

Dit laat de gemeenten de volgende keuzes voor wat betreft de inzameling van banden. Ofwel aanvaarden ze niet langer banden op containerparken – de inzameling is geen verplichting, want banden zijn een bedrijfsafvalstof –, ofwel organiseren ze een tijdelijke ‘opruimcampagne’ om vervolgens en op korte termijn de inzameling stopzetten, ofwel blijven ze banden op containerparken aanvaarden, maar dus tegen een vergoeding die de kosten niet dekt.

Mijnheer de minister, gaat u akkoord met het standpunt dat Recytyre de bepaling uit de milieubeleids-overeenkomst betreffende de uitvoering van de Vlarea-aanvaardingsplicht inzake afvalbanden niet respecteert? Recytyre moet de directe kosten vergoeden. Er is natuurlijk een verschil tussen de concepten ‘directe kosten’ en ‘totale kosten’ of ‘reële kosten’. Wat is uw standpunt? Zult u nog inspanningen leveren om te komen tot gratis aanvaarding van afvalbanden op de containerparken? Dat laatste staat nu echter wel op de helling. Of wilt u wachten tot er een nieuwe milieubeleids-overeenkomst wordt uitgewerkt, in 2008? Op dat ogenblik zult u hoe dan ook een beslissing moeten nemen over die totale of reële kostprijs.

Wat doet u met de gemeenten die ervan uitgingen dat een algemene regeling zou worden gerealiseerd voor de gratis aanvaarding van afvalbanden en die daarom al gratis afvalbanden accepteerden op hun containerpark? Wordt voor hen een vergoeding uitgewerkt? Wat houdt die vergoeding in? Wat gebeurt er met de facturen die voor 1 februari 2005 zijn betaald?

Wat gebeurt er met de eindverkopers die, ondanks de verplichting, niet alle banden van de consumenten aanvaarden? De eindverkopers zijn immers verplicht om banden te aanvaarden van consumenten, ook van

consumenten die geen nieuwe banden kopen. Welke maatregelen zal de Vlaamse Regering nemen om de eindverkopers op hun plicht te wijzen?

Ik heb over de kostprijs van het inzamelen en verwerken van banden mijn licht opgestoken bij een aantal gemeenten in mijn provincie. Ik heb cijfers bij me van Zedelgem, Oostkamp, Jabbeke, Damme, Brugge en Knokke-Heist en het valt me op dat de kostprijs enorm verschilt van gemeente tot gemeente. In Brugge zijn er bijvoorbeeld geen kosten voor het transport omdat de verwerker naast het containerpark is gelegen. In een aantal andere gemeenten zijn er wel transportkosten. Als er een forfaitaire vergoeding aangeboden wordt van 35 euro per ton plus eventueel 165 euro voor de ophaling, zitten we dan niet ver van de werkelijkheid?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mevrouw Crevits, het is juist dat de huidige vergoeding waarop de uitbaters van de containerparken recht hebben, niet overeenstemt met de bepaling in de milieubeleids-overeenkomst van 18 juli 2003. Er staat duidelijk: ‘Inzake financiering dienen enkel de directe kosten verbonden aan de ophaling bij de containerparken en de verwerking van de afvalbanden door het beheersorganisme gedragen te worden’. Het ministerieel besluit gebaseerd op het Vlarea bepaalt dat de kosten die verbonden zijn aan de inzameling en de scheiding moeten worden vergoed. Daar hebt u terecht op gewezen.

Om het dispuut op te lossen, heeft de OVAM de afgelopen maanden bemiddeld. Hoewel de partijen geen formele overeenkomst hebben afgesloten, was het resultaat van de onderhandelingen dat de containerparken dezelfde vergoeding krijgen als de garages of bandencentrales.

De afvalbanden vormen een uitdovende fractie op de containerparken. Op termijn moeten alle afvalbanden via de garages en bandencentrales ingezameld worden. Vanuit die visie, gelet op de bepaling inzake de vergoeding in de MBO, en gelet op het resultaat van de recente onderhandelingen, zijnde de vergoeding die zal worden gegeven, neemt de OVAM geen initiatieven om nieuw overleg te starten met Recytyre en de VVSG. Dit zal wel een aandachtspunt moeten vormen tijdens de onderhandelingen over een nieuwe MBO die voor de afvalbanden moet worden afgeslo-

ten tegen 2008, indien de sector op dat ogenblik nog een beroep wil doen op de containerparken.

U hebt terecht aangehaald dat Recytyre retro-actief een vergoeding betaalt van 35 euro per ton afvalbanden die de exploitant van het containerpark sinds 1 april van dit jaar heeft laten afvoeren, en een forfaitaire vergoeding van maximaal 165 euro per ton indien de kosten voor de ophaling kunnen worden bewezen.

De OVAM controleert momenteel intensief de naleving van de aanvaardingsplicht voor afvalbanden. Bij klachten wordt er opgetreden. De handhaving wordt een stuk gemakkelijker als de eindverkoper geen administratieve drempels moet overschrijden of economisch nadeel ondervindt bij het naleven van zijn verplichtingen. De praktijk wijst uit dat er momenteel geen problemen zijn op dat vlak. De eindverkopers raken gratis en op een vlotte wijze alle afvalbanden kwijt via het Recytyre-systeem.

Het is echter niet de bedoeling dat iemand die de voorbije jaren een illegale stock van afvalbanden heeft opgebouwd, en daar allicht een cent aan heeft verdiend, nu gratis terecht kan bij een garagist. Alleen consumenten kunnen gebruik maken van de 1-voor-0-regeling.

De voorzitter: Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Mijnheer de minister, ik wilde nog wat meer toelichting bij uw antwoord op mijn derde vraag. U zegt dat in een retroactieve vergoeding is voorzien, maar die vergoeding geldt maar voor facturen vanaf 1 april 2005. Dat is niet echt spectaculair.

Minister Kris Peeters: Ik weet niet wat u onder spectaculair verstaat. Het is retroactief, maar ik begrijp dat u wat teleurgesteld bent en graag meer retroactiviteit had gehad.

Mevrouw Hilde Crevits: Ik meen uit uw antwoord te mogen afleiden dat u de stille wenk geeft aan containerparken om zo spoedig mogelijk de aanvaarding van banden te stoppen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
